

[Axel Kristensen.]

virke som en Bremse paa Ophævelsen af disse Foranstaltninger. Jeg vil derfor helst tro, at den kun gælder, for saa vidt der skal indføres nye Foranstaltninger, men ikke Ophævelse af bestaaende Foranstaltninger.

Det ærede Medlem Hr. Bjørner nævnte Benzinen. Det vil jeg tro er overflødigt, for dette Spørgsmaal har været nævnt i Rigsdagsudvalget Gang paa Gang, og der kan for Ministeren ikke være Tvivl om, at der i dette Ting er et Flertal imod at gaa væk fra den nuværende Ordning, medmindre der er meget tvingende Grunde derfor, og at Udvalget vil betragte det som en Selvfølge, at det faar disse tvingende Grunde forelagt. Jeg gaar i hvert Tilfælde ud fra, med den Aand, der nu er lagt i Loven, at der ingen Forandringer vil ske, uden at disse tvingende Grunde har været forelagt Rigsdagen.

Saa kommer vi til hele Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeren for Byggeri og Boligvæsen skal sortere under denne Lov. Det kan ikke være nogen Hemmelighed for det høje Ting, at vi er Modstandere af det, men det er jo saadan, at hvis man foretrækker Realiteter fremfor Demonstration, maa man meget hyppigt nøjes med det mindre. Det var klart for os i Udvalget, at det ikke vilde være muligt for os at faa vedtaget, at Boligministeren udgik af dette Lovforslag, og da vi ønskede Realiteter, maatte vi altsaa undlade at fastholde det Forslag, vi havde stillet herom. Men jeg vil meget gerne for det første sige, at de Tanker, vi har nedlagt i det fra vor Side fremsatte Lovforslag om Ordning af Boligministerens Forhold, er Udtryk for Principper, som vi bestemt ikke vil svigte, og at vi altsaa i det Udvalg, der nu forstætter, vil gøre alt, hvad vi fornaar, for at bringe disse Synspunkter til Sejr. Men jeg vil endvidere paa-pege, at Halvdelen eller noget i den Retning af det, vi vilde med vort Forslag, er opnaaet med de Ændringer, der er foretaget i dette Lovforslag. Der staar nemlig i Lovforslaget, at Foranstaltningerne for saa vidt det er muligt, skal træffes ved generelle Regler, at de skal offentliggøres, og at de endvidere, hvor det er muligt, skal gennemføres ved Lov, og der kan i alle Tilfælde ikke for mig herske nogen Tvivl om — det tror jeg heller ikke der kan for

Flertallet i denne Sal; Det konservative Folkepartis Medlemmer giver i hvert Fald direkte Udtryk for i Betænkningen, at de anser det for en Selvfølge —, at en hel Række af de Spørgsmaal, som den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen skal have med at gøre, kan ordnes ved generelle Regler. Og naar dette Lovforslag er vedtaget, er Ministeren forpligtet til at gøre det, det vil sige, alle disse Bestemmelser om, hvor meget Træ der maa anvendes, efter hvilke Regler man maa foretage Reparationer, hvordan man maa bygge, maa nu træffes ved, at der udstedes generelle Bekendtgørelser, og hvis det er muligt, forelægges Lovforslag derom. Dertil er Ministeren bundet, og det er en meget betydelig Del af det, vil vilde have gennemført.

Jeg beklager alvorligt, at Ministeren for Byggeri og Boligvæsen ikke vilde indlade sig paa nogen som helst Realitetsforhandling. For os var det, om vi fik vor Form igennem, mindre væsentligt. Jeg vil gerne afvise enhver Paastand om, at Ministeren vilde være blevet sinket, at de Foranstaltninger, der hidtil havde været truffet, havde været spildte. Det passer bestemt ikke, idet Ministeren her ved Forelæggelsen af vort Lovforslag erkendte, at han ikke havde truffet nogen ny Foranstaltning ud over at søge at organisere Ministeriet og oprette de mange Gange nævnte Kontorer i Provinsen, og disse Kontorer vilde efter min Mening ikke være overflødige; selv efter vort System vil de meget vel kunne gøre Nytte for Ministeren.

Jeg ønsker altsaa at fastslaa, at vi ikke vil fralalde de Principper, der er fastlagt i vort Forslag, og efter vor Opfattelse er en betydelig Del af dem gennemført ved de Ændringsforslag, der nu er indsat i dette Lovforslag.

Saa er der et meget væsentligt Punkt, og det er, at Lovens Løbetid er blevet forkortet — det er vel det, vi i nogen Maade har købt ved at fralalde Gennemtvivelsen af, at vort Forslag om Materialernes Fordeling kom til Behandling sammen med dette Lovforslag —, og det tillægger vi den allerstørste Betydning. Vi har ærligt og redeligt erkendt, at i Øjeblikket er en Bemyndigelseslov nødvendig trods alle de Ulemper, der følger med den, men der kan da ikke være Tvivl om, at Aarsagen til, at vi maa have